

הדר פרק ששי עירובין

מז.

עין משפט
נר מצוה

לח א מיי פ"ב מהל' עירובין הלכה ז
טוש"ע אור"ח סי' שפ"א סעיף ה:
לח ב מיי שם הל' יג
וסמג שם טוש"ע
אור"ח סי' שפ"ג:
מ ג מיי פ"ה מהל' עירובין הלכה יז
טוש"ע אור"ח סי' שפ"ט:

רב גיסים גאון

נסמאן ציר' אליעזר אדמור
 פארן לבטל רשות להו' קא
 תאחד וחדת, אגא י' קא
 משנה ברבנן, עיקר דבריו
 אליעזר בסוף פרק
 עושין פסין, תרע"א אבר ר'
 אליעזר שמעתי
 אליעזר שאפי' היא כבית
 כור. וכן שפע' ממנו
 נאשי חצו ששכח אתו
 אגא' אבר ערוב חסד
 מלהכניס ומלהוציא לו
 ויהלכו. ופרסקין לא קשיא
 ר' אליעזר ור' אבהו, רבנן
 בשתמצא לומר לדברי ר'
 אליעזר המבטל שותו
 לרשות ביתו נמי
 ביטל. רבנן המבטל
 שותו חצרו רשות ביתו
 לא ביטל.

רבינו חננאל

[illegible]

שבת אחד מבני חיצונה ולא עירב עמחן. זאת מודה שמואל
דמבטלין בני חיצונה לבני הפנימית אותו רשות שיש להן
בזמון על ידי הרגל עירובן משום דאמרה לתקוני שבתין ולא
לעושי והכי מפרש בשילהי פירקין והא דבעיא ביטול אליבא דר"ע

אמר רבא למילתיה דר' לרצון בלל
ביטול נמי אמרי לה לפנימית הכי
ועקרה לעירובי משום דמעושי לה
אכל ר' עקיבא ^(א) דבעי לטבולי בשיליה
פירקין וזי שכן אחד מן הפנימית
ליכא למימר הכי בלל לזני פנימית
ותיחוד דשא ותשמש דלא מזי למימר
למקוני שחפתיך ולא לעושי דבעיא
ביטול שהי תחילת [העיוות] ע"י בן
הפנימית הוא בל כל זה לשון הקונטר'
וא"ת ורבא מנא ליה דשמואל מוקי
לה כר"ע דבעי' ביטול לתלמא כרצון
דשרי לקמן בלל ביטול וי"ל משום
דשמעין ליה לשמואל דלמר אורסין
ומערבין ומצטלין ב' חזירות זו לפני
מזו ולא מתוקם אלא ^(ב) בכהי וא"ת וכי
שכן אחד מצני פנימית ולא עירב
ומצטל לזני פנימית אמאי אחיז
חילונה ואסרה עלייהו משום עירוב
המרגילה לתוכה הא אמר לעיל בפרק
מי שהוליאיהו (דף מח:) דלא אמרו
ליריין להממר י"ל דההיא דלעיל ליכא
שום פשעומיה אכל הכא הפנימית
פסעה ועוה את עמיה:

במאן בר' אריעור בר' לעיל
בשמעתין כשנתנו עירובן
בחיטונה ושכח א' מן החיטונה ולא
עירב לא מצי למיפוך הכי דלימא
דמצי מבטל בן חיטונה לבני החיטונה
ותיתי פנימית ומשחתי בדחייהו דהכא
ליכא דדור חיטונה בפנימית אלף ע"י
למחצה דמחצה לא חשיב ביטול רשות
מחצה לאחר כיון דמחציליהן משחבו בני
חיטונה ע"י שמבטל בן פנימי לבני
פנימית (א) כדאש"ל דאמר אין גרץ לבטל
רשות לכל אחד וא' אבל לעיל דפנימית
אוסרת החיטונה ע"י דריסת הרגל
שלה אע"ג דאש"ל לבטל לכל אחד ואחד
חשיב ליה ביטול רשות מחצה לאחר:
אני אומר במבדלין. פי' בקונטרס
דלא דמיא להדיא דלעיל היכא

בפיתחא דמיחד ליה
 יא להו פתוח לקרפא
 מי משמיה דאורפנא
 אפ"י

שפירות אין ציטול אלף במקום
 דלעיל (קד טו.) פשיטא לן היכא דלמיר
 נכרי מאתמול דמנצטין
 ואוסרין ומעבדין קרינן ביה דלמר לעיל ואי
 דלתא נכרי מאתמול
 ללוגר מאתמול ל"ל דסוגיא דלעיל כרז
 ששת דלמר הכא דמנצטין
 ומייהו קשה דמשמע הכא דפשיטא לן
 אפ"י לרז ששה דמתי לא
 עבדין ודוקא מת הוא דמנצטין
 אבל לא מת דבעי מתי שפירות
 וצדיקין ודוקא לעיל פשיטא לן
 דלדלתא מאתמול דבשנת שוכרין
 ומנצטין ודוקא בלחא בשנת שפירות
 שמואל דלוי מנצטין ונראה לפרש

דלתא נכרי בשנתא¹ דהכא אי צעו
 מיגר וערובי מאתמול מזו עבדי ורז
 המנוחא אמר אין מנצטין כיון דאי צעו
 לערובי מאתמול לא מזו מערבי בלא
 ומייהו קשה דלמיר נכרי מאתמול
 דמנצטין ואוסרין ומעבדין קרינן ביה
 דלמר לעיל ואי דלתא נכרי מאתמול
 ללוגר מאתמול ל"ל דסוגיא דלעיל
 כרז ששת דלמר הכא דמנצטין
 ומייהו קשה דמשמע הכא דפשיטא
 לן אפ"י לרז ששה דמתי לא עבדין
 ודוקא מת הוא דמנצטין אבל לא
 מת דבעי מתי שפירות וצדיקין
 ודוקא לעיל פשיטא לן דלדלתא
 מאתמול דבשנת שוכרין ומנצטין
 ודוקא בלחא בשנת שפירות שמואל
 דלוי מנצטין ונראה לפרש

לְךָ אֵלֶיכָּה דִמְאָן דִּלְמָה אֵין שׁוֹכְרִין מִרְמֵי הוּא דִלָּה עֲבָדִין וְכַאֲמָר נִכְרִי לֹא מֵת נִמְי תִּסְגִּי בַּחֲדָה בְּצִיטוֹל לַחֲדוּדֵיהּ דְּהוּא יַחֲד בְּמִקּוֹם נִכְרִי יִזְיוֹן דִּלָּם לֹא הִיָּה מִתְרַגְּלָה לֹא הִיָּה מוֹתֵר מִשּׁוֹם דִּלָּם כֵּן בְּטֵלַת תּוֹרַת יִי וְיִמְיָהּ לְפִי טַעַם זֶה אֲחִירִין לֹא יִתְכּוּן לְוִמֵּר ⁽¹⁾ אֵלֶיכָּה דִמְאָן דִּלְמָה דִּלְמָה לְשִׁמּוּאֵל סְגִי בְּצִיטוֹל דִּלְיָהּ קִאֲמֵר הִלְכֵה כְּרַבָּא² וְקִאֲמֵר שִׁמּוּאֵל ⁽²⁾ אֲסִי דִלְמָה לְעִיל לֹא נִשְׁכּוֹר: **אָנִי** אֹמֵר מִבְּמִלִּין. אָף עַל גַּב דִּיהִי³ר מַצְבּוֹד יוֹם אֲבָל הִכָּה אֹסְרִין אֵיכָּה וּגַם מַעֲרִבִין עַד שִׁצְבָּה בְּצִיטוֹל שְׁעוּשָׁה עֲכָשׁוּי אֲבָל הִכָּה מַצְבּוֹד יוֹם הִיָּה בִּז כֹּחַ לְבַטֵּל:

שכה אחד מן החילונים ולא עירב זהה מודי שמואל דמבטלי בני חילונים לבני פנימית אותו רשות שבה להן לתוכן ע"י הרגל עירובן משום דאמר לה לתקוני שפתין ולא לעושי וידי מפרש לה בסוף פירקין [עה:]. והיה דבעינן ביטול אליבא דרבי עקיבא אמרה רבא למילתיה דאי

לרצון בנאו ציטול נמי חמרה לה
פנימית הכי ועקרה לה לעירוז משום
דמעויות בה אכל ר"ע אמר דצביא
לצטלי בשליה פירקין [סס] וכו שכן נ
פנימית ליכא למימר הכי לציטול לצני
פנימית ותיחוד דשא ותשמש ^(א) דלא מני
למימר לתקוני שפתריך ולא לעוומי
שהרי תחילת העיוות ע"י בן פנימי
צא: כמאן כר' אליעזר רבא קא
מהדר ליה לרב הונא כמאן קאמרת
למיילתין כר"א דלמנר אינו לריך כו'.
בשליה עושין פסין^(א) אוקימנא הכי:
ממטנייהא דרב שש. שהיו משניות
קדורות לו ויהא רב חסדא שלא יקשה
לו ממשה על משה ויאמר לו לתלרן:
מפלוטי. חריף וסביר^(א) היה ציומר
ועומק בשאלותיו: והקפוס. סתמו
רה"ר מבאן ועמאן ונשאר לפני ב'
הבנים כעין חצר שבבנים פתוחות
לה: מהו. שיצטל זה רשותו לזה ויהא
מומר להוליא מצינו לכאן דהא קיי"ל
בפירקא מינינא (דף ב.) כל מחילות
הנעשות בשבת צין בשוגג צין בכוזר
שמה מחילת וכו"ש הלא נזכרים עשרה:
אליבא דמאן דאמר אין ציטול רשום
מהרז לחצר. ואוקימנא^(א) טעמא משום
דאין אוקרין ^(א) ואין מבטלין ואע"ג דאי
צטול לערובי הוו מערביי לחמא תרתי
צבעין אוקרין ומערביין: לא סייעי
דל' כד"ש להכא לא הא ולא הא
דלא הוו אוקרין זה על זה אמתול
ולא תורת עירוב היתה לכאן: כי
סייעי נך אליבא דמאן דאמר יש
ציטול ואע"ג דאין אוקרין מאי מי
אמרינן הסם הוא דאי צטול לערובי
הוו מערביי ואע"ג דתרתי ליכא חדא
אליבא איכא אכל הכא דלפילי חדא
ליכא לא או דלמא מלחאה לא קפיד
אהא נמי לא קפיד: אין מבטלין.
דחדא מיהא צביין: מס נכרי בשבת.
הא נמי צעא מיניה שני ישראלים
ונכרי הדריס בחצר ולא שצרו ולא
עירבו ומת נכרי בשבת מהו לצטול
לזה: אליבא דמ"ר. לעיל בפירקין
(דף סה:) איכא דלמי נכרי בשבת

שוכרין הימנו ואח"כ מבטלין לא חיבעי כך: השטא חרסי עדינן.
שכירות וביטול חדא מיבעיא: אי אומר מבטלין. ולא דמיה להדיא
לדעילי דהכא אי בעי מיגר וערוזי מאתמול מצי עבדי: והמונא אמר
אין מבטלין. כיון דאי בעו ערוזי מאתמול לא מצי עבדי בלא
שכירות אין ביטול אלא במקום עירוב: בהבוא ניהא ליה. משום
דאיכא אירא טפי ממזבי: דאולפנא. ששמע מרבו ורבו מרבו:
אפי

דהכא באתא בשבת ומת בשבת איירי וכן משמע הלשון דקאמר כי מיצט
בשבת נחלקו ועל זה מביעיא ליה כשמת אי עדיין חדא אי לא ואי
ו"י"ל כדפי' לעיל דלא משתרי צביטול לחודיה כשמתרה הנכרי לשכור
עירוב אי נמי רב חסדא כר' מאיר סבירא ליה דלשכר יחיד במקום
אין שוכרין דקאמר ^(א) (אני אומר מבטלין) היינו שמואל דממה נפש
לעיל דאין מבטלין ש"מ דלפי' חדא לא עדיין לשמואל אלא היינו
דבשמי בחים אין מבטלין התם ליכא לא אסורין ולא מעבדין שמי
הנכרי א"נ גבי שני בחים לא היה לו כח מצדוד יום לעשות און

(א) [גיר] הערוך מרמת,
(ב) [לעיל] סו: לקמן סה.
עה: (ג) [שס], (ד) [לעיל]
סו: (ה) [בס"א]: וסבין,
(ו) [לעיל] סו: (ז) [ר"ל]
להקפסוה נכרים דחזא לא
עבדין. ראמ"מ, (ח) [רש"ל]
מ"ו ועי' רש"א,

הגהות הב"ח

[illegible]

גליון הש"ס

גמ' כי קאמינא לרבנן
דאמרי צריך לבטל. עי'
לקמן סח ע"ב תוס' ד"ה
רב אשי: